

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เพลงซาโลมอน

พอถึงสมัยของเอสรา พวกยิวยอมรับว่าหนังสือเพลงซาโลมอนเป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ โจซีฟัสนับว่าเล่มนี้ได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นส่วนหนึ่งของเสพทูอาจินต์

กษัตริย์ซาโลมอนแต่งบทเพลง 1005 บท (1 พกษ 4:32) แต่เพลงเดียวที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าและยังอยู่คือ □เพลงของซาโลมอน□ ซึ่งอาจจะถูกเขียนขึ้นในช่วงแรกในชีวิตของท่าน พระเจ้าทรงใช้มนุษย์ที่อ่อนกำลังให้สอนบทเรียนฝ่ายจิตวิญญาณ ในเล่มนี้กษัตริย์ซาโลมอนเปรียบกับพระเยซูคริสต์ ซึ่งใหญ่กว่าซาโลมอน (มธ 12:42) เล่มนี้ไม่ได้เป็นประวัติศาสตร์ เรื่องที่บรรยาย หรือเรื่องจริงจากชีวิตของซาโลมอน แต่เป็นเรื่องเปรียบหลายเรื่อง มัทธิว เฮนรี กล่าวว่า □เล่มนี้เป็นคำอุปมา ซึ่งทำให้คนที่ไม่รักพระเจ้าเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าอยากขึ้น แต่สำหรับคนที่รักพระเจ้านั้นเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าชัดเจนและชื่นใจ□

เพื่อให้มนุษย์เข้าใจถึงเรื่อง ความรัก และความสามัคคีธรรมของพระเจ้า พระองค์ต้องใช้เรื่องจากชีวิตประจำวันนี้เป็นการเปรียบเทียบ เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงเปรียบกับเจ้าบ่าว อิสราเอลเปรียบกับเจ้าสาว คือเป็นเจ้าสาวของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ใหม่พระเยซูทรงเปรียบกับเจ้าบ่าว (มธ 22:1; 25:1-13; ลก 5:35) □เปาโลต้องการให้พวกคริสเตียนเป็นพรหมจารีบริสุทธิ์ซึ่งถวายแด่พระคริสต์ (2 คร 11:2)

ในเล่มนี้เราเห็นพระเจ้าเปรียบกับพระบิดาแห่งความรัก บุโรฮิต ผู้เลี้ยง และกษัตริย์

จงอ่านหนังสือเพลงซาโลมอนด้วยความอ่อนน้อม ขอพระ
 วิทยุญาณบริสุทธิทรงช่วยให้เข้าใจลึกซึ้งกับพระองค์ หนังสือ
 สดุดี 45 มีตัวอย่างคล้ายกับเล่มนี้

การสนทนาระหว่างเจ้าบ่าวกับเจ้าสาว

1 บทเพลง แห่งบทเพลง ทั้งหลาย ซึ่งเป็น ของซา โลมอน
 2 ขอเขาจูบดิฉันด้วยจูบจากปากของเขา เพราะว่าความรัก
 ของเธอดีกว่าน้ำองุ่น 3 เพราะน้ำมันเจิมของเธอนั้นหอมฟุ้ง
 นามของเธอจึงหอมเหมือนน้ำมันที่เทออกแล้ว เพราะฉะนั้น
 พวกหญิงพรหมจารีจึงรักเธอ 4 ขอพาดิฉันไป พวกเราจะวิ่ง
 ตามเธอ ไป กษัตริย์ได้นำดิฉัน ไปในห้อง โถงของพระองค์
 เราจะเดิน โลดและเปรมปรีดี ในตัวเธอ เราจะพรรณนาถึง
 ความรักของเธอให้ยิ่งกว่าน้ำองุ่น บรรดาคนเที่ยงธรรมรัก
 เธอ 5 โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันผิวดำๆ แต่ว่าดำขำ
 ดั่งเต็นท์ของพวกเคดาร์ ดังวิสูตรของซาโลมอน 6 อย่ามอง
 ค่อนขออดดิฉัน เพราะดิฉันผิวคล้ำ เนื่องด้วยแสงแดดแผด
 เผาดิฉัน พวกบุตรแห่งมารดาของดิฉัน ได้ขังโกรธดิฉัน เขา
 ทั้งหลายใช้ดิฉัน ให้เป็นคนดูแลสวนองุ่น แต่สวนองุ่นของ
 ดิฉันเอง ดิฉันไม่ได้ดูแล 7 โอ เธอผู้ที่จิตใจดิฉันรัก ขอบอ
 กดิฉันว่า เธอเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่ที่ไหน ในเวลาเที่ยงวัน เธอให้
 มันนอนพักที่ไหน เพราะเหตุใดเล่าดิฉันจะต้องหัน ไปตามฝูง
 สัตว์ของพวกเพื่อนเธอ 8 โอ แม่งามเลิศในท่ามกลางหญิงทั้ง
 หลาย ถ้าเธอไม่รู้จงเดินไปตามรอยตีนฝูงแพะแกะ แล้วจง
 เลี้ยงฝูงแพะแกะของเธอไว้ที่ข้างเต็นท์ของเมษบาลเกิด 9 โอ
 ที่รักของฉันทันที ฉันขอเปรียบเธอประหนึ่งอาษาเทียมราชรถ
 ของฟาโรห์ 10 แก้มทั้งสองของเธองามด้วยอาภรณ์ประดับ
 เพชรพลอย ลำคอของเธอก็สวยมีสร้อยทองคำ 11 พวกฉันทัน
 จะทำเครื่องประดับทองคำมีลูกปัดเงินประกอบ 12 ขณะเมื่อ

กษัตริย์กำลังประทับที่โต๊ะอยู่ น้ำมันแฝกหอมของดิฉันก็ส่งกลิ่นพุ่งไป ¹³ ที่รักของดิฉันเป็นเหมือนหอมดยอบสำหรับดิฉัน ห้อยอยู่ตลอดคืนระหว่างสองถันของดิฉัน ¹⁴ ที่รักของดิฉันนั้น สำหรับดิฉันเธอเป็นเหมือนช่อดอกเทียนขาว อยู่ในสวนองุ่นเอนเกดี ¹⁵ ดูเถิด ที่รักของฉัน ดูช่างสวยงาม ดูเถิด เธอสวยงาม ดวงตาทั้งสองของเธอดั่งนกเขา ¹⁶ ดูเถิด ที่รักของฉัน เธอเป็นคนสวยงามจริงเจ้าค่ะ เธอเป็นคนน่าชมจริงๆ ที่นอนของเราเขียวสด ¹⁷ ซื่อเรือนของเราทำด้วยไม้สนสีดาร์ และแปของเรานั้นทำด้วยไม้สนสามใบ

2

การไต่รตรองของเจ้าสาว

¹ ดิฉันเหมือนดอกกุหลาบในทุ่งซาโรน เหมือนดอกบัวในหุบเขา ² ดอกบัวท่ามกลางต้นหนามนั้นอย่างไร ที่รักของฉันก็อยู่เด่นในท่ามกลางสาวอื่นๆ ³ ต้นแอบเปิ้ลขึ้นอยู่กลางต้นไม้อื่นๆอย่างไร ที่รักของดิฉันก็อยู่ท่ามกลางชายหนุ่มอื่นๆ อย่างนั้น ดิฉันได้นั่งอยู่ใต้ร่มของเขาด้วยความยินดีเป็นอันมาก และผลของเขาดิฉันได้ลิ้มรสหวาน ⁴ เขาได้พาดิฉันให้เข้าไปในเรือนสำหรับงานเลี้ยง และธงสำคัญของเขาซึ่งห้อยอยู่เหนือดิฉันนั้นคือความรัก ⁵ จงชูกำลังของดิฉันด้วยขนมองุ่นแห้ง ขอทำให้ดิฉันชื่นใจด้วยผลแอบเปิ้ล เพราะดิฉันป่วยเป็นโรคเรื้อรัง ⁶ มือซ้ายของเขาซ้อนใต้ศีรษะของดิฉันไว้ และมือขวาของเขาสอดกอดดิฉันไว้ ⁷ โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิบัติตามต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะจุใจแล้ว ⁸ แน่ะ

เสียงที่รักของดิฉัน ดูเถิด เขามาแล้ว กำลังเดินโลดอยู่บนภูเขา
 เขา กำลังกระโดดอยู่บนเนินเขา ⁹ ที่รักของดิฉันเป็นจุดตั้ง
 ละมั่งหรือจุดตั้งกวางหนุ่ม ดูเถิด เขากำลังยืนอยู่ที่ข้างหลัง
 กำแพงของเรา เขาชะโงกหน้าต่างเข้ามา เขาสอดมองดูทาง
 ตาข่าย ¹⁰ ที่รักของดิฉันได้เอ่ยปากพูดกับดิฉันว่า □ ที่รักของ
 ฉันเอ๋ย เธอจงลุกขึ้นเถอะ คนสวยงามของฉันเอ๋ย จงมาเถิด
¹¹ ด้วยว่า ดูเถิด ฤดูหนาวล่วงไปแล้ว และฝนก็วายแล้ว ¹²
 ดอกไม้ต่าง ๆ นานา กำลังปรากฏบนพื้นแผ่นดิน เวลาสำหรับ
 วิหคร้องเพลงมาถึงแล้ว และเสียงคุของนกเขาก็ได้ยินอยู่ใน
 แผ่นดินของเรา ¹³ ต้นมะเดื่อกำลังบ่มผลดิบให้สุก และเถา
 องุ่นมีดอกบานอยู่มันส่งกลิ่นหอมฟุ้ง ที่รักของฉันเอ๋ย จงลุก
 ขึ้นเถอะ คนสวยงามของฉันเอ๋ย จงมาเถิด ¹⁴ โอ แม่นกเขา
 ของฉันเอ๋ย แม่นกเขาตัวที่อยู่ในชอกผาในช่องลับแห่งเขา
 ชัน ขอให้ฉัน ได้ชมรูปโฉมของเธอหน่อยเถอะ ขอให้ฉัน
 ได้ยินสำเนียงของเธอหน่อย ด้วยว่าน้ำเสียงของเธอก็หวาน
 และรูปโฉมของเธอก็งามวิไล ¹⁵ จงจับสุนัขจิ้งจอกมาให้เรา
 คือสุนัขจิ้งจอกตัวเล็กที่ทำลายสวนองุ่น เพราะว่าสวนองุ่น
 ของเรากำลังมีดอกช่อแล้ว □ ¹⁶ ที่รักของดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์
 ของดิฉัน และตัวดิฉันก็เป็นของเขา เขากำลังเลี้ยงฝูงสัตว์
 ของเขาท่ามกลางหมู่ดอกบัว ¹⁷ ที่รักของดิฉันจำ จนเวลา
 เย็น และเงาหมดไปแล้ว ขอเธอเป็นดั่งละมั่งหรือกวางหนุ่มที่
 เทือกเขาเบเธอร์เถิด

3

เจ้าสาวแสวงหาและพบกับเจ้าบ่าว

¹ ยามราตรีกาลเมื่อดิฉันนอนอยู่ดิฉันมองหาเขาผู้นั้นที่
 'ดวงใจของดิฉันรักใคร่' ดิฉันมองหาเขา แต่หาได้พบไม่

2 □บัดนี้ดิฉันจะลุกขึ้น แล้วจะเที่ยวไปในเมืองให้ตลอดไป ตามถนนและลานเมือง ดิฉันจะแสวงหาเขาผู้หนึ่งที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่□ ดิฉันมองหาเขา แต่หาได้พบไม่ 3 พวกพลตระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองนั้นได้พบดิฉัน แล้วดิฉันถามเขาว่า □ท่านเห็นเขาผู้หนึ่งที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ไหม□ 4 พอดิฉันผ่านพลตระเวนพ้นมาหน่อยเดียว ดิฉันก็พบเขาผู้นั้นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ ดิฉันจับตัวเขากุมไว้แน่น และไม่ยอมปล่อยให้เขาหลุดไปเลย จนดิฉันพาเขาให้เข้ามาในเรือนของมารดาดิฉัน และให้เข้ามาในห้องของผู้ที่ให้ดิฉันได้ปฏิสนธิ 5 โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิบัติญาณต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะจุใจแล้ว

การยกย่องเจ้าบ่าวกับเพื่อนๆ

6 ผู้ใดหนอที่กำลังขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารดูประดงเสาควัน หอม ไปด้วย กลิ่นมดยอบ และกำยาน ทำด้วยบรรดาเครื่องหอมของพ่อค้า 7 ดูเถิด เป็นพระวอของซาโลมอน ห้อมล้อมมาด้วยทแกล้วทหารหกสิบคน เป็นทแกล้วทหารคนอิสราเอล 8 เขาทั้งหลายถือดาบและเป็นผู้ชำนาญศึก เขาทุกคนเห็นใบดาบไว้ที่ต้นขาของตน เพราะเกรงภัยในราตรีกาล 9 กษัตริย์ซาโลมอนสร้างพระวอสำหรับพระองค์ด้วยไม้มาจากเลบานอน 10 พระองค์ทรงทำเสาพระวอนั้นด้วยเงินแท่นประทับทำด้วยทองคำ และยี่ภูลาดด้วยผ้าสีม่วง ข้างในพระวอนั้นบุไว้ด้วยความรักโดยบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็ม 11 โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จงออกไป ไปดูกษัตริย์ซาโลมอนเถิด ทรงมงกุฎซึ่งพระราชชนนีได้สวมให้ ในวันที่พระองค์ได้

ทรงอภิเษกสมรสนั้น ในวันเมื่อพระทัยของพระองค์ทรงเบิกบานอยู่

4

เจ้าบ่าวยกย่องเจ้าสาว

1 ที่รักของฉันเอ๋ย ดูเถิด เธอช่างสวยงาม ดูซี เธอสวยงาม ดวงตาของเธอ ดั่งนกเขาอยู่ในผ้าคลุม ผมของเธอ ดุจฝูงแพะที่เคลื่อนมาตามเนินลาดภูเขาภิเลอาด 2 ซี่ฟันของเธอ ดั่งฝูงแกะตัวเมียที่กำลังจะตัดขน เพิ่งขึ้นมาจากการชำระล้าง มีลูกแฝดติดมาทุกตัว และหามีตัวใดเป็นหมันไม่ 3 ริมฝีปากของเธอแดงดุจด้ายสีครึ่ง และคำพูดของเธอก็งดงาม ขมับของเธอเหมือนผลทับทิมผ่าซีกอยู่ในผ้าคลุม 4 ลำคอของเธอ ดุจป้อมของดาวิดที่ได้ก่อสร้างไว้เพื่อเก็บเครื่องอาวุธ มีดั่งฟันหนึ่งแฉวนไว้ ทั้งหมดเป็นโล่ของทแกล้วทหาร 5 ถันทั้งสองของเธอเหมือนลูกมะม่วงสองตัว ซึ่งเป็นมะม่วงผ่าแฝดที่กำลังหากินในท่ามกลางหมู่ดอกบัว 6 จนเวลาเย็นและเงาหมดไปแล้ว ฉันจะไปยังภูเขามดยอบและยังเนินเขากำยาน 7 ที่รักของฉันเอ๋ย เธอช่างงามสะพรั่งไปทั้งนั้น ในตัวเธอจะหาตำหนิสักนิดก็ไม่มี 8 จงจากเลบานอนไปกับฉันเถิด เจ้าสาวของฉันจำ จงจากเลบานอนไปกับฉันนะ ให้มองลงจากยอดเขาอามาณา จากยอดเขาเสนีร์ และยอดเขาเฮอร์โมน จากถ้ำราชสีห์ จากเขาเสือดาว 9 น่องสาวของฉันจำ น่องได้ปล้นเอาดวงใจของพี่ไปเสียแล้วละ เจ้าสาวของฉันเอ๋ย เจ้าได้ปล้นเอาดวงใจของฉัน ไปด้วยการชายตาเพียงแวบเดียวเท่านั้น ด้วยสร้อยคอสายเดี่ยวของเจ้า 10 น่องสาวของฉันจะ เจ้าสาวของฉันจำ ความรักของเธอช่างหวานเสียนี้กระไร ความรักของเธอนั้นช่างหวานกว่าน้ำอุ่น และกลิ่นน้ำมันของเธอช่างหอมกว่าเครื่องเทศทั้งหลาย 11 โอ เจ้าสาว

ของฉันจำ ริมฝีปากของเธอเสมือนน้ำผึ้งกำลังจะหยดย้อย
น้ำผึ้งและน้ำนมอยู่ที่ใต้ลิ้นของเธอ กลิ่นเสื้อผ้าของเธอหอม
ดุจกลิ่นมาจากเลบานอน ¹² เจ้าสาวของฉันเอ๋ย น้องสาวของ
ฉันเปรียบประดุจสวนสรวง ดุจอุทยานที่หวงห้ามไว้ และดุ
จน้ำพุที่ถูกระทับตราไว้ ¹³ ผลิตผลของเธอดุจสวนต้นท
บทิม อีกทั้งผลไม้อันโอช่าอย่างอื่นๆ อีกทั้งเทียนขาวและ
แฝกหอม ¹⁴ ต้นแฝกหอมและต้นฝรั่ง ต้นตะไคร้และอบเชย
อีกทั้งบรรดาต้นไม้สำหรับทำกำยานคือต้นมดยอบและต้น
กฤษณา อีกทั้งเครื่องหอมชั้นเยี่ยมทั้งสิ้น ¹⁵ ตัวเธอประดุจด
งน้ำพุในอุทยาน ประดุจบ่อน้ำแห่งชีวิต และประดุจลำธาร
ไหลจากเลบานอน

การขอร้องของเจ้าสาว

¹⁶ โอ ลมเหนือเอ๋ย จงตื่นขึ้นเถิด ลมใต้เอ๋ย จงพัดมาเถิด
จงพัดโชยสวนของดิฉัน เพื่อของหอมในสวนนั้นจะหอมฟุ้ง
ออกไป ขอให้ที่รักของดิฉันเข้ามาในสวนของเขา และรับ
ประทานผลไม้อันโอช่าเถิด

5

คำตอบของเจ้าบ่าว

¹ น้องสาวของฉันจ๊ะ เจ้าสาวของฉันจำ ฉันเข้ามาในสวน
ของฉันแล้วนะ ฉันมาเก็บเอามดยอบของฉันพร้อมกับไม้สี
เสียดของฉันแล้ว ฉันรับประทานรวงผึ้งกับน้ำผึ้งของฉัน
แล้ว ฉันดื่มน้ำองุ่นกับน้ำนมของฉันแล้ว โอ สหายทั้งหลาย
จงรับประทานและจงดื่มเถิด โอ ท่านผู้เป็นที่รักเอ๋ย จงดื่มให้
อิมหน้าเถิด

เจ้าสาวได้ยินคำตอบของเจ้าบ่าวจึงตื่นขึ้น

2 ดิฉันหลับแล้ว แต่ใจของดิฉันยังตื่นอยู่ คือมีเสียงเคาะของที่รักของดิฉันพูดว่า □น้องสาวจ๋า ที่รักของฉันทจ๋า เปิดประตูให้ฉันทจะ แม่เณกเขาของฉันทจะ แม่คนงามหมดจดของฉันทจ๋า เพราะศิระษะของฉันทก็ถูกน้ำค้างชื้น และเส้นผมของฉันทก็ชุ่มด้วยละอองน้ำฟ้าแห่งราตรีกาล□ 3 ดิฉันเปลื้องเสื้อของดิฉันออกเสียแล้ว ดิฉันจะสวมกลับเข้าไปอีกอย่างไรได้ ดิฉันล้างเท้าของดิฉันแล้ว ทำไมจะให้เท้าของดิฉันกลับเปื้อนไปอีกเล่า 4 ที่รักของดิฉันสอดมือของเขาเข้ามาทางรูประตู และใจดิฉันก็กระสันถึงเขา 5 ดิฉันลุกขึ้นไปเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน และมือของดิฉันทำให้หมดยอบหยด และนิ้วของดิฉันทำให้นามดยอบย่อยบนลูกสลักกลอน

เจ้าสาวแสวงหาเจ้าบ่าว

6 ดิฉันเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน แต่ที่รักของดิฉันกลับไปแล้ว เมื่อเขาพูด จิตใจดิฉันมีวตกตะลึง ดิฉันแสวงหาเขา แต่ดิฉันหาเขาไม่พบ ดิฉันร้องเรียกเขา แต่เขาไม่ได้ขานตอบ 7 พลดระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองได้พบดิฉัน เขาตีดิฉัน เขาทำให้ดิฉันบาดเจ็บ พลดระเวนรักษากำแพงเมืองฉกชิงเอาผ้าคลุมตัวจากดิฉันไป 8 โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้พวกเธอปฏิญาณว่า ถ้าเธอคนใดได้พบที่รักของดิฉัน เธอจะรับปากบอกเขาว่า ดิฉันป่วยเป็นโรครัก 9 โอ แม่สาวงามล้ำเลิศในท่ามกลางสาวอื่นๆ คู่รักของเธอนั้นวิเศษอะไรไปกว่าคู่รักของใครๆ คู่รักของเธอนั้นวิเศษอะไรไปกว่าคู่รักของใครอื่นหรือ เธอจึงได้มาให้พวกฉันทปฏิญาณให้เช่นนั้น

เจ้าสาวยกย่องเจ้าบ่าว

10 ที่รักของดิฉันผิว เปล่งปลั่ง อมเลือด เขาเป็นเอกในท่ามกลางหมื่นคน 11 ศิระษะของเขาตั้งทองคำเนื้อดี ผมของ

เขาหยิกและดำเหมือนนกกา 12 ตาของเขาเปรียบเหมือน
ตานกเขาที่ริมห้วยอาบน้ำนม และจับอยู่ที่ริมกระแสน้ำเต็ม
ฝั่ง 13 แก้มของเขาเหมือนอย่างลานปลูกไม้สีเสียด สงกลิน
หอมหวาน ริมฝีปากของเขาเหมือนดอกบัว หยอดน้ำมดยอบ
14 มือของเขาจุดจวงแหวนทองคำอันประดับด้วยพลอยเขียว
ทองของเขาจุดเสางข้างและประดับด้วยไพฑูริย์ 15 ขาของ
เขาจุดเสาคืออันตั้งบนฐานเสียบทองคำเนื้อดี สีหน้าของ
เขาจุดเลบานอนประเสริฐอย่างไม้สนสีดาร์ 16 ปากของเขา
อ่อนหวานที่สุด ทิวทัศน์สรรพางค์ของเขาล้วนแต่น่ารักน่าใคร่
โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มจ๋า นี่คือการรักของดิฉัน และนี่
คือเพื่อนยากของดิฉัน

6

คำพูดของพวกบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มและเจ้าสาว

1 โอ แม่สาวงามล้ำเลิศในท่ามกลางสาวอื่นๆ คู่รักของเธอ
ไปไหนเสีย คู่รักของเธอกลับไปไหนเสียแล้วเล่า เพื่อพวก
เราจะไปสืบหากับเธอ 2 ที่รักของดิฉันลงไปยังสวนของเขา
เพื่อจะไปที่ลานปลูกไม้สีเสียด และเพื่อจะไปเลี้ยงฝูงสัตว์
ในสวนกับ เพื่อจะเก็บ ดอกบัว 3 ตัวดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของ
ที่รักของดิฉัน และที่รักก็เป็นของดิฉัน เขาเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่
ท่ามกลางหมู่ดอกบัว

ความงามและความดีของเจ้าสาว

4 โอ ที่รักของฉันเอ๋ย แม่ช่างสวยงามประหนึ่งเมืองทีราซห์
และงามเย็นตา ดั่ง เยรูซาเล็ม แม่เป็นสง่า นำคร้ามเกรงตั้ง
กองทัพมิรงประจำ 5 ขอเป็นอนเนตรไปจากฉันเถาะ เพราะว่า
ฉันแพ้ภัยนิตาของเธอแล้ว ผมของน้องจุดจวงแพะที่เคลือบ
มาตามเนินลาดภูเขากิเลอาด 6 ซี่ฟันของเธอตั้งฝูงแกะตัว

เมียเพิ่งขึ้นมาจากการชำระล้าง มีลูกแฝดติดมาทุกตัว และ
 หามีตัวใดเป็นหมันไม่⁷ ขมับของเธอเหมือนผลทับทิมผ่าซีก
 อยู่ในผ้าคลุม⁸ มีมเหสีหกสิบองค์ และนางห้ามแปดสิบคน
 พวกหญิงพรหมจารีอีกมากเหลือจะคณนา⁹ แม่กเขาของ
 ฉัน แม่คนงามหมดจดของฉัน เป็นคนเดียว เธอเป็นคนเดียว
 ของมารดา เป็นหัวรั้งหัวใคร่ของผู้ให้กำเนิด สาวๆทั้งหลาย
 เห็นเธอ และเรียกเธอว่า ผาสุก ทั้งเหล้ามเหสีและเหล้านาง
 ห้ามก็สรรเสริญเยินยอเธอว่า¹⁰ □แม่สาวคนนี้เป็นผู้ใดหนอ
 เมื่อมองลงก็ดังอรุโณทัย แจ่มจรัสดวงจันทร์ กระจ่างจ้า
 ดังดวงสุริยัน สง่านาเกรงขามดังกองทัพมีธงประจำ□¹¹ ดิ
 ฉันลงไปในส่วนผลนัท เพื่อจะดูหมูไม่เขี้ยวตามหุบเขาว่าเถา
 อุ่นมีดอกตูมออกหรือเปล่า และเพื่อจะดูว่าผลทับทิมมีด
 ออกแล้วหรือยัง¹² เมื่อดิฉันยังไม่ทันรู้ตัว จิตใจของดิฉันได้
 กระทำให้ดิฉันเหมือนนมม้าแห่งอามินาติบ¹³ กลับมาเถอะ
 กลับมาเถิด โอ แม่ชาวซูลेमจำ กลับมาเถิด กลับมาเถอะจ๊ะ
 เพื่อพวกดิฉันจะได้เธอไว้ชมเชย นี่กระไรนะ เธอทั้งหลายจง
 มองตัวแม่ชาวซูลेम ดังกองทัพสองพวก

7

¹ โอ แม่ธิดาของจ้าว เท้าสวมรองเท้าผูกของเธอ นั้น
 นวยนาดนี้กระไร ตะโพกของเธอกลมติดกราวกับเม็ดเพชรที่
 มือช่างผู้ชำนาญได้เจียรระโนไว้² สะตือของเธอดจ่างกลม
 ที่มีได้ขาดเหล้าอุ่นประสม ท้องของเธอดังกองข้าวสาลีที่มี
 ดอกบัวปักไว้ล้อมรอบ³ ถิ่นทั้งสองของเธอเหมือนลูกมะมั่ง
 สองตัวซึ่งเป็นมะมั่งฝาแฝด⁴ ลำคอของเธอประหนึ่งหอคอย
 สร้างด้วยงาช้าง เนตรทั้งสองของเธอดจรัสระโน เมืองเฮช
 โบนที่ริมประตูเมืองบัทรับบิม จมูกของเธอเหมือนหอแห่ง
 เลบานอนซึ่งมองลงเห็นเมืองดามัสกัส⁵ ศิระษะของเธอตั้ง

ยอดภูเขาคารเมล ผมของเธอดุจด้ายสีม่วง กษัตริย์ก็ต้อง
มนต์เสน่ห์ด้วยเส้นผมนั้น 6 โอ แม่ช่างน่ารัก แม่ช่างชื่นชม
เธอนี้ช่างสวยงามต้องตาจริง 7 เรืองามระหงดุจต้นอินทผลัม
และถันทั้งสองของเธอตั้งพวงองุ่น 8 ฉันจึงคิดว่า ฉันจะปี
นขึ้นต้นอินทผลัมนั้น ฉันจะจับพวงเหนียวไว้ ขอให้ถันทั้งสอง
ของเธองามตั้งพวงองุ่นเถอะ และขอให้ลมหายใจของเธอ
หอมดังผลแอปเปิ้ลเกิด 9 และขอให้พาดานปากของเธอ
ดุน้ำองุ่นอย่างดียิ่งสำหรับที่รักของฉัน ตีมคลองคองจริงๆ
ทำให้ริมฝีปากของคนที่หลับอยู่พูดได้

เจ้าสาวหลงรักเจ้าบ่าว

10 ตัวดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของที่รักของดิฉัน และความ
ปรารถนาของเขาก็เจาะจงเอาตัวดิฉัน 11 ที่รักของดิฉันจำ
มาเถอะจ๊ะ ให้เราพากันออกไปในทุ่งนา ให้เราพักอยู่ตาม
หมู่บ้าน 12 ให้เราตื่นแต่เช้าตรู่ไปยังสวนองุ่น ให้เราดูว่าเถา
องุ่นมีดอกตูมออกหรือเปล่า หรือว่ามีดอกบานแล้ว ให้เราดู
ว่าต้นทับทิมมีดอกหรือยัง ณ ที่นั่นแหละดิฉันจะมอบความ
รักของดิฉันให้แก่เธอ 13 โอ ที่รักของดิฉันจำ ผลมะเขือดู
ดาอิมส่งกลิ่นหอมฟุ้งไป แล้วที่ประตูบ้านของพวกดิฉันมีผล
ไม้ร่อยนานาชนิด มีทั้งผลใหม่และผลเก่าที่ดิฉันได้เก็บรวบรวม
ไว้สำหรับเธอ

8

1 โอ ถ้าเธอได้เป็นเหมือนพี่ชายของดิฉัน ผู้ได้ดูดนมจาก
อกมารดาของดิฉันก็จะดี เพราะเมื่อดิฉันพบเธอนอกบ้าน ดิ
ฉันจะได้จับเธอได้ แล้วคนทั้งหลายจะได้ไม่ดูถูกดูหมิ่นดิฉัน
2 แล้วดิฉันจะได้เดินนำเธอพาเธอให้เข้ามาในเรือนมารดา
ของดิฉัน ผู้ซึ่งจะสอนดิฉัน ดิฉันจะได้ให้เธอตีมน้ำองุ่นใส่
เครื่องเทศ และตีมน้ำทับทิมของดิฉัน 3 แล้วมือซ้ายของเขา

จะซ่อนใต้ศิระของดิฉันไว้ และมีมือขวาของเขาจะสอดกอดดิฉันไว้⁴ โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิญาณว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้น จนกว่าเขาจะจุใจแล้ว

เจ้าบ่าวกล่าวถึงความรัก

⁵ แม่คนนี่ที่ขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารอิงแอบแนบมากับคู่รัก คือใครที่โหนหนอ ดิฉันได้ปลุกเธอเมื่อเธออยู่ใต้ต้นแอปเปิล ที่นั่นแหละที่มารดาของเธอได้ให้กำเนิดเธอ ที่ตรงนั้นแหละผู้ที่คลอเธอได้ให้กำเนิดเธอ⁶ จงแนบดิฉันไว้ดุจดวงตราแขวนอยู่ที่ใจของเธอ ประดุจดวงตราบนแขนของเธอ เพราะความรักนั้นเข้มแข็งอย่างความตาย ความริษยาก็คูเดือดเหมือนแดนคนตาย และประกายแห่งความริษยานั้นก็คือประกายเพลิง คือประกายเพลิงที่แสนรุนแรง⁷ น้ำมากหลายไม่อาจดับความรักให้มอดเสียได้ หรืออุทกธารทั้งหลายไม่อาจท่วมความรักให้สาลักตายเสียได้ แม้ว่าคนใดจะเอาทรัพย์สมบัติในเหย้าเรือนของตนทั้งสินมาแลกกับความรักนั้น คนนั้นจะได้รับความหมิ่นประมาทจากคนทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง

เจ้าบ่าวกับเจ้าสาวกล่าวเรื่องน้องสาวคนหนึ่ง

⁸ เรามีน้องสาวคนหนึ่งและเธอยังไม่มีถิ่น เราจะทำอย่างไรกับน้องสาวของเรา เมื่อถึงวันที่เขามาสู่ขอน้องของเรา⁹ ถ้าหากน้องสาวนั้นเป็นกำแพง พวกเราก็จะสร้างปราสาทเงินไว้หลังหนึ่ง และถ้าหากน้องเป็นประตู พวกเราจะโอบล้อมเธอด้วยแผ่นไม้สนสีดาร์

เจ้าสาวสนทนากับเจ้าบ่าว

¹⁰ ดิฉันเป็นกำแพง ถิ่นทั้งสองของดิฉันเหมือนดั่งหอคอย เพราะฉะนั้นในสายตาของเขาดิฉันจึงเป็นดังผู้ที่ได้รับความ

โปรดปราน ¹¹ ซาโลมอนทรงมีสวนองุ่นอยู่แปลงหนึ่งที่เมือง
บาอัลฮาโมน พระองค์ทรงมอบสวนองุ่นนั้นให้แก่ผู้รักษา
สวนเข้า ทุกคนต้องส่งเงินคนละพันแผ่นเป็นค่าผลไม้ ¹² สวน
องุ่นของดิฉัน ซึ่งเป็นของดิฉันเอง อยู่ต่อหน้าดิฉัน โอ ข้าแต่
ซาโลมอน พันนั้นพระองค์เอาไปเถิด และผู้ดูแลผลไม้ใน
สวนนั้นก็เอาไปคนละสองร้อยเถิด ¹³ โอ เธอ ผู้อยู่ในสวน
พวกเพื่อนๆของเธอคอยฟังเสียงของเธออยู่ ขอให้ฉันได้ยิน
เสียงเธอ ¹⁴ ที่รักของดิฉันจำ เร็วๆเข้าเถอะจ๊ะ ขอให้เธอเป็น
ดั่งละมั่งหรือกวางหนุ่มบนภูเขาต้นสีเสียดเถิด

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a